

OCENA

startu reprezentacji Polski
w Mistrzostwach Europy Juniorów
Hazewinkel (Belgia)
23-25.05.2014

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Juniorów**

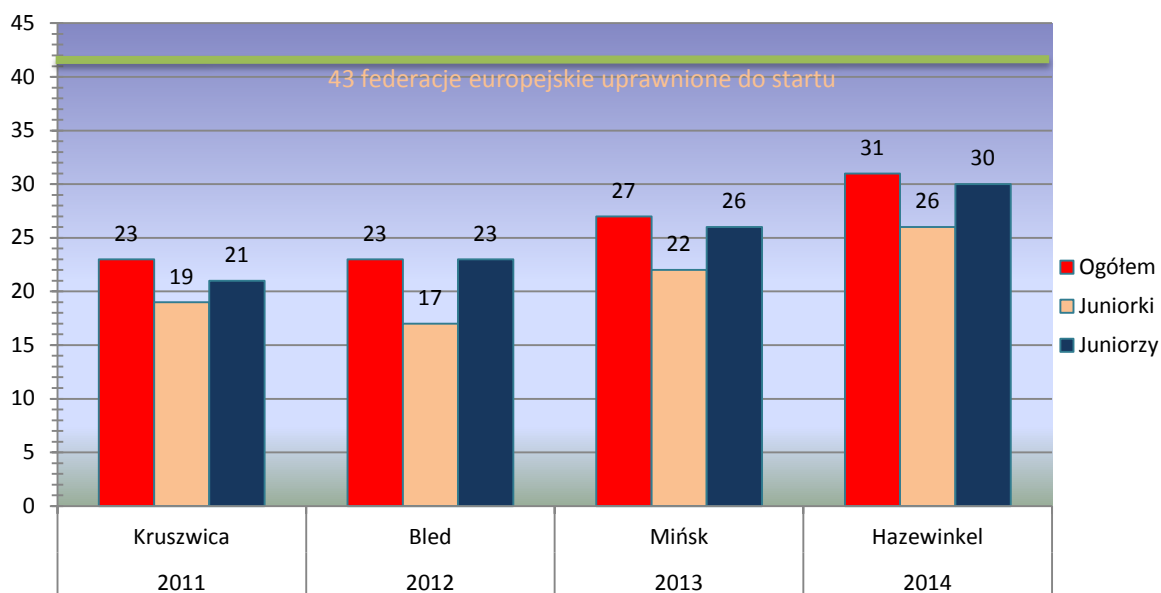
23-25 maja 2014 roku

**Hazewinkel
(Belgia)**

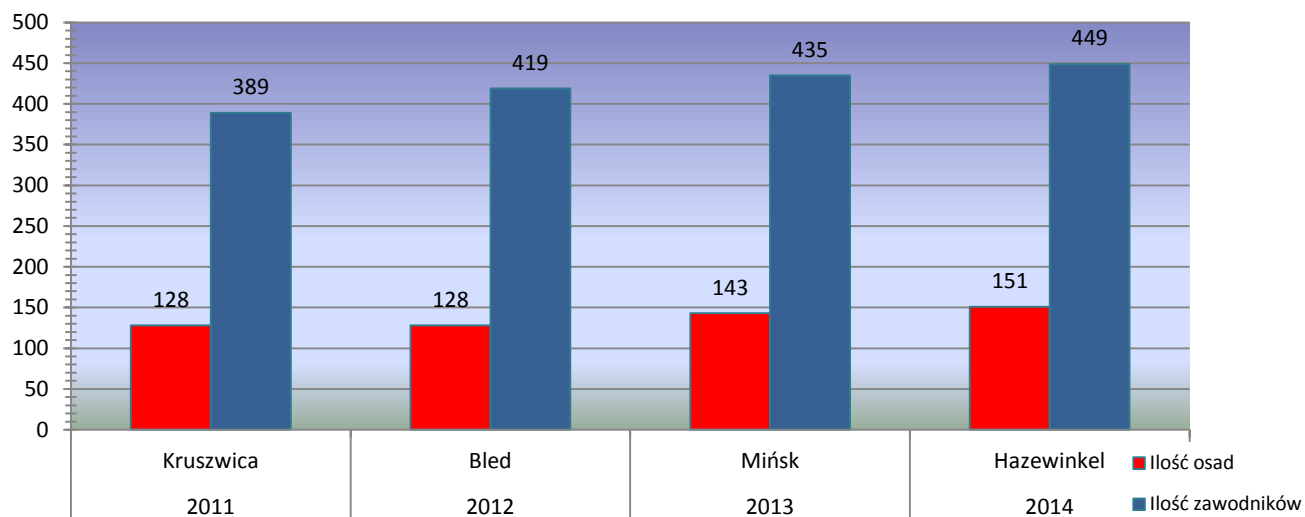
I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrane w dniach 23-25.05 na torze regatowym w centrum sportowym Hazewinkel nieopodal miasta Mechelen w Belgii. Były one czwartymi z kolei. Poprzednie rozegrano w Polsce w Kruszwicy, w słoweńskim Bled i białoruskim Mińsku. Rozgrywanie Mistrzostw Europy Juniorów na początku wzbudzało wiele kontrowersji w europejskim środowisku wioślarskim, a u niektórych nawet totalną krytykę. Jednak z czasem nabierają rozmachu i popularności. W pierwszych Mistrzostwach Europy Juniorów w Kruszwicy w 2011 roku wzięły udział 23 państwa europejskie z 43 federacji europejskich zrzeszonych w międzynarodowej federacji wioślarskiej FISA, a niektóre z nich zaznaczyły tylko „śladowo” swoją obecność poprzez start jednego czy dwóch zawodników. Niewiele się zmieniło w kolejnych mistrzostwach w słoweńskim Bled. Ale kolejne dwa lata to stały wzrost uczestniczących w nich federacji oraz ilości zawodniczek i zawodników, co pokazują poniższe diagramy.

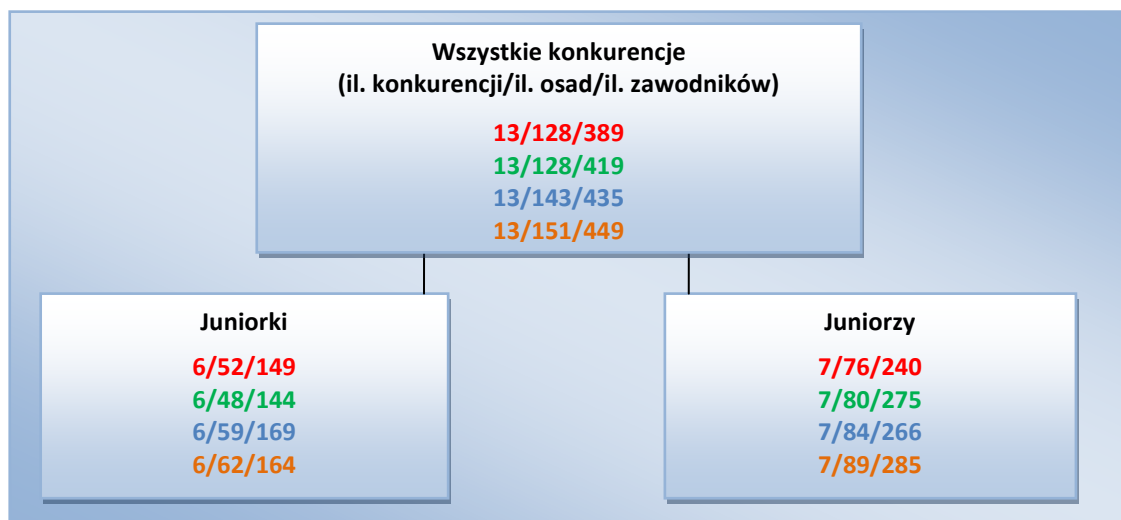
ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW

ILOŚĆ OSAD I ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY JUNIORÓW

Wzrasta ilość państw zgłaszających swoje osady zarówno w konkurencjach kobiecych jak i męskich. Jedyną niewiele mniejszą liczbą w tym roku w stosunku do ubiegłego była ilość startujących zawodniczek. Jest to wynikiem faktu mniejszej w tym roku ilości ósemek. W Mińsku w 2013 roku w ósemkach junierek- wystartowały Ukraina, Rosja i Białoruś, których nie stać było na start w Belgii. Podział na konkurencje kobiece i męskie osad i zawodników we wszystkich rozegranych dotychczas Mistrzostwach Europy Juniorów pokazany został poniżej.

- KOLOR CZERWONY** – 2011 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Kruszwicy
- KOLOR ZIELONY** – 2012 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Bled
- KOLOR NIEBIESKI** – 2013 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Mińsku
- KOLOR POMARAŃCZOWY** – 2014 rok Mistrzostwa Europy Juniorów w Hazewinkel

Najwięcej federacji swoje osady zgłosiło do konkurencji dwójek podwójnych i to zarówno dziewcząt jak i chłopców. Wynika to głównie, jak już wielokrotnie podkreślano z systemu szkolenia i bezpieczeństwa zdrowotnego młodzieży, szczególnie w państwach zachodnioeuropejskich.

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Dwójkach podwójnych juniorów	22
2	Dwójkach podwójnych junierek	18
3-4	Jedynkach junierek Dwójkach bez sternika juniorów	16
5	Czwórkach podwójnych juniorów	14
6	Jedynkach juniorów	13
7	Czwórkach bez sternika juniorów	12
8	Dwójkach bez sterniczki junierek	10
9	Czwórkach podwójnych junierek	9
10	Ósemkach juniorów	8
11	Czwórkach bez sterniczki junierek	5
12-13	Czwórkach ze sternikiem juniorów Ósemkach junierek	4

Natomiast najmniej we wspomnianych kobiecych ósemkach, oraz w czwórkach ze sternikiem juniorów (ta konkurencja jest w zaniku, od kiedy została wycofana z programu Igrzysk Olimpijskich) oraz czwórkach bez sterniczki (sytuacja podobna jak w czwórce ze sternikiem). Są to konkurencje długowiosłowe, mogące powodować przy nieprawidłowym treningu asymetryczny rozwój budowy ciała i postury u bardzo młodego człowieka.

Polska do tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów zgłosiła 7 osad (3 kobiece i 4 męskie). W poprzednich mistrzostwach wystawialiśmy kolejno: 2011 - 13 osad, 2012 - 10 osad, 2013 - 8 osad. Najwięcej osad zgłosiliśmy do pierwszych Mistrzostw Europy rozegranych u siebie w Kruszwicy, obsadzając wszystkie konkurencje. Było to zrozumiałe będąc gospodarzem, jednak i tak część uczestniczyła w ramach samofinansowania się poza budżetem Związku, nie spełniając norm kwalifikacyjnych. Widać obecnie tendencję zniżkową. Jest to spowodowane dwoma przyczynami. Po pierwsze postawiono bardziej na jakość zgłaszanych przez trenerów osad, a po drugie widać wyraźnie w Polsce zmniejszenie zainteresowania młodych ludzi sportem, a sportem ciężkim jakim jest wioślarstwo w szczególności.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	13
2	Białoruś	10
3-5	Czechy, Rosja, Rumunia	9
6-7	Francja, Polska	7
8-12	Estonia, Serbia, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	6
13-14	Belgia, Litwa	5
15-20	Austria, Bułgaria, Chorwacja, Dania, Irlandia, Niemcy	4
21-26	Holandia, Łotwa, Mołdawia, Słowenia, Szwecja, Turcja	3
27	Wielka Brytania	2
28-31	Azerbejdżan, Gruzja, Izrael, Norwegia	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Białoruś Włochy	6
3-4	Rosja Rumunia	4
5-10	Belgia Czechy Estonia Francja Polska Węgry	3
11-18	Chorwacja Holandia Irlandia Litwa Niemcy Serbia Ukraina Wielka Brytania	2
19-26	Austria Bułgaria Dania Łotwa Mołdawia Słowenia Szwajcaria Szwecja	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	7
2	Czechy	6
3-5	Rosja Rumunia Szwajcaria	5
6-10	Białoruś Francja Polska Serbia Ukraina	4
11-17	Austria Bułgaria Dania Estonia Litwa Turcja Węgry	3
18-25	Belgia Chorwacja Irlandia Niemcy Łotwa Mołdawia Słowenia Szwecja	2
26-30	Azerbejdżan Gruzja Holandia Izrael Norwegia	1

Nasza reprezentacja w rankingach pod względem liczebności osad nadal zajmuje pozycję w pierwszej dziesiątce, pomimo zwiększenia ilości startujących państw.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1	Włochy	49
2	Białoruś	41
3	Rosja	39
4	Rumunia	38
5	Czechy	29
6	Francja	21
7	Polska	20
8	Szwajcaria	17
9-10	Serbia, Ukraina	16
11	Holandia	15
12-13	Belgia, Węgry	13
14-15	Austria, Estonia	12
16-17	Bułgaria, Litwa	11
18	Szwecja	10
19-20	Chorwacja, Dania	9
21	Niemcy	8
22-23	Irlandia, Słowenia	7
24-25	Łotwa, Mołdawia	6
26	Turcja	5
27	Wielka Brytania	3
28-29	Izrael, Norwegia	2
30-31	Azerbejdżan, Gruzja	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Białoruś, Włochy	22
3	Rumunia	17
4	Rosja	16
5	Polska	8
6-8	Belgia, Czechy, Francja	7
9-10	Holandia, Ukraina	6
11-12	Estonia, Węgry	5
13-16	Chorwacja, Niemcy, Szwajcaria, Szwecja	4
17-20	Irlandia, Litwa, Serbia, Wielka Brytania	3
21-22	Mołdawia, Słowenia	2
23-26	Austria, Bułgaria, Dania, Łotwa	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1	Włochy	27
2	Rosja	23
3	Czechy	22
4	Rumunia	21
5	Białoruś	19
6	Francja	14
7-8	Serbia, Szwajcaria	13
9	Polska	12
10	Austria	11
11-12	Bułgaria, Ukraina	10
13	Holandia	9
14-16	Dania, Litwa, Węgry	8
17	Estonia	7
18-19	Belgia, Szwecja	6
20-23	Chorwacja, Łotwa, Słowenia, Turcja	5
24-26	Irlandia, Mołdawia, Niemcy	4
27-28	Izrael, Norwegia	2
29-30	Azerbejdżan, Gruzja	1

Podobnie jest z ilością startujących zawodniczek i zawodników w poszczególnych reprezentacjach. Piąte miejsce Polski wśród junierek z trzema osadami i ośmioma zawodniczkami jest bardzo wysokie w porównaniu do naszego miejsca w podobnym zestawieniu wśród senierek. Wśród startujących z większych reprezentacji nadal brak jest z różnych przyczyn

reprezentantów Wielkiej Brytanii, ale i Niemcy zgłosili do nich tylko po dwie dwójki męskie i kobiece. Dodać należy, że Niemcy startowali w Mistrzostwach Europy Juniorów po raz pierwszy, a jest to przecież federacja, która zazwyczaj do Mistrzostw Świata wszystkich kategorii zgłasza 100% osad i zawodników.

Niemalże tradycją jest, że największą ilość medali w Mistrzostwach Europy Juniorów zdobywają Rumuni i Włosi, gdyż właśnie oni oraz Niemcy mają rokrocznie najmocniejsze reprezentacje juniorskie także w Mistrzostwach Świata Juniorów.

Reprezentacja Niemiec wystartowała w Mistrzostwach Europy Juniorów po raz pierwszy, ale wszystkie zgłoszone przez nich osady zdobyły jeden z medali. 100% skuteczność medalową miał jeszcze Azerbejdżan, ale reprezentacja tego kraju składała się tylko z jednego skiffisty, notabene od trzech lat walczącego w strefie medalowej. Bardzo wysoką skuteczność medalową (88,9%) mieli także tradycyjnie już, jak każdego roku - Rumuni. 50 % skuteczności mieli jeszcze Włosi i Holendrzy. Polska reprezentacja niestety w tym roku zdobyła tylko jeden medal i zanotowała najniższą skuteczność medalową wśród szesnastu państw zdobywających medale.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI ORAZ % CAŁOŚCI REPREZENTACJI

Lp.	Kraj	Ilość medali	Procent całości reprezentacji
1	Rumunia	8	88,9%
2	Włochy	7	53,8%
3	Niemcy	4	100%
4-6	Francja Rosja Białoruś	3	42,9% 33,3% 30%
7-8	Holandia Czechy	2	66,7% 22,2%
9-16	Azerbejdżan Słowenia Chorwacja Litwa Serbia Szwajcaria Ukraina Polska	1	100% 33,3% 25% 20% 16,7% 16,7% 16,7% 14,3%

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali	Procent całości reprezentacji
1	Rumunia	4	100%
2-3	Białoruś Włochy	3	50% 50%
4-7	Holandia Niemcy Francja Rosja	2	100% 100% 66,7% 50%

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali	Procent całości reprezentacji
1-2	Rumunia Włochy	4	80% 57,1%
3-4	Niemcy Czechy	2	100% 33,3%
5-14	Azerbejdżan Chorwacja Słowenia Litwa Francja Polska Serbia Ukraina Rosja Szwajcaria	1	100% 50% 50% 33,3% 25% 25% 25% 25% 20% 20%

Lepiej wygląda pozycja polskiej reprezentacji na poziomie kwalifikacji poszczególnych osad do finałów A, czyli ostatecznej rozgrywki o medale. Cztery załogi z siedmiu zgłoszonych stanowi 57,1 %, co daje naszej reprezentacji miejsce na poziomie VI-IX miejsca w grupie z trzema innymi reprezentacjami.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD DO FINAŁÓW A
OGÓŁEM ORAZ % CAŁOŚCI REPREZENTACJI**

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A	Procent całości reprezentacji
1	Włochy	11	84,6%
2-3	Rosja Rumunia	8	88,9% 88,9%
4-5	Francja Białoruś	5	71,4% 50%
6-9	Niemcy Szwajcaria Polska Czechy	4	100% 66,7% 57,1% 44,4%
10-12	Holandia Litwa Ukraina	3	100% 60% 50%
13-14	Austria Chorwacja	2	50% 50%
15-21	Azerbejdżan Wielka Brytania Słowenia Bułgaria Belgia Serbia Węgry	1	100% 50% 33,3% 25% 20% 16,7% 16,7%

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZAKWALIFIKOWANYCH OSAD DO FINAŁÓW A
OGÓŁEM ORAZ % CAŁOŚCI REPREZENTACJI**

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A	Procent całości reprezentacji
1-2	Włochy	5	83,3%
3	Rosja Rumunia Białoruś	4	100% 100% 66,7%
5-9	Holandia Litwa Niemcy Ukraina Francja Polska	2	100% 100% 100% 100% 66,7% 66,7%
10-13	Bułgaria Szwajcaria Wielka Brytania Czechy	1	100% 100% 50% 33,3%

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad w finale A	Procent całości reprezentacji
1	Włochy	6	85,7%
2-3	Rosja Rumunia	4	80% 80%
4-6	Francja Szwajcaria Czechy	4	100% 80% 66,7%
7-10	Chorwacja Niemcy Austria Polska	2	100% 100% 66,7% 50%
11-19	Azerbejdżan Holandia Belgia Słowenia Litwa Węgry Białoruś Serbia Ukraina	1	100% 100% 50% 50% 33,3% 33,3% 25% 25% 25%

KLASYFIKACJA MEDALOWA - ŁĄCZNA

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	6 – 1 – 1
2	Włochy	2 – 5 – 0
3	Francja	1 – 2 – 0
4	Niemcy	1 – 1 – 2
5	Białoruś	1 – 0 – 2
6-7	Azerbejdżan Ukraina	1 – 0 – 0
8	Rosja	0 – 2 – 1
9	Czechy	0 – 1 – 1
10	Szwajcaria	0 – 1 – 0
11	Holandia	0 – 0 – 2
12-16	Chorwacja Litwa Polska Słowenia Serbia	0 – 0 – 1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	4 – 0 – 0
2	Włochy	1 – 2 – 0
3	Białoruś	1 – 0 – 2
4	Francja	0 – 2 – 0
5-6	Niemcy Rosja	0 – 1 – 1
7	Holandia	0 – 0 – 2

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-srebrne-brązowe
1	Rumunia	2 – 1 – 1
2	Włochy	1 – 3 – 0
3	Niemcy	1 – 0 – 1
4-6	Azerbejdżan Francja Ukraina	1 – 0 – 0
7	Czechy	0 – 1 – 1
8-9	Rosja Szwajcaria	0 – 1 – 0
10-14	Chorwacja Litwa Polska Słowenia Serbia	0 – 0 – 1

Klasyfikację medalową zdominowali rumuńscy juniorzy, który w trzynastu konkurencjach zdobyli aż sześć złotych medali. O dominacji świadczy fakt, że drudzy w klasyfikacji medalowej Włochy zdobyli już tylko 2 złote medale, a kolejne państwa po jednym. Widoczna jest ogromna przewaga rumuńskich dziewcząt, które wygrały cztery z sześciu konkurencji. Polska reprezentacja zdobyła tylko jeden brązowy medal, a więc podobnie jak w pierwszych Mistrzostwach Europy Juniorów, rozegranych w Kruszwicy w 2011 roku.

Rok i miejsce mistrzostw	MEDALE			
	Złote	Srebrne	Brązowe	RAZEM
2011 Kruszwica	-	-	1	1
2012 Bled (Słowenia)	-	2	2	4
2013 Mińsk (Białoruś)	-	1	1	2
2014 Hazewinkel (Belgia)	-	-	1	1

Tylko trzy państwa: Niemcy, Holandia i Azerbejdżan wszystkie swoje załogi miały w finałach A. Trzeba jednak też dodać, że miały one stosunkowo niewielkie reprezentacje składające się odpowiednio z 4, 3 i 1 załogi. Wynikiem ilości wprowadzonych osad do finałów A jest miejsce reprezentacji w punktacji łącznej.

PUNKTACJA ŁĄCZNA

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	71
2	Rumunia	67
3	Rosja	41
4-5	Białoruś, Francja	33
6	Niemcy	28
7	Czechy	25
8	Szwajcaria	20
9	Polska	19
10-11	Holandia, Ukraina	17
12	Litwa	14
13	Chorwacja	11
14	Serbia	10
15	Azerbejdżan	9
16	Słowenia	8
17	Austria	7
18-19	Bułgaria, Węgry	6
20-21	Belgia, Wielka Brytania	5
22	Dania	3
23	Szwecja	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Rumunia	36
2	Włochy	32
3	Białoruś	27
4	Rosja	21
5	Francja	14
6	Niemcy	13
7	Holandia	12
8	Polska	9
9	Litwa	8
10	Ukraina	7
11-13	Bułgaria Szwajcaria Wielka Brytania	5
14	Czechy	4
15	Węgry	3
16-17	Chorwacja Serbia	2
18	Szwecja	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	39
2	Rumunia	31
3	Czechy	21
4	Rosja	20
5	Francja	19
6-7	Niemcy, Szwajcaria	15
8-9	Polska, Ukraina	10
10-11	Azerbejdżan, Chorwacja	9
12-13	Serbia, Słowenia	8
14	Austria	7
15-16	Białoruś, Litwa	6
17-18	Belgia, Holandia	5
19-20	Dania, Węgry	3
21	Bułgaria	1

Rok i miejsce mistrzostw	Juniorki		Juniorzy		RAZEM	
	Liczba pkt.	Miejsce	Liczba pkt.	Miejsce	Liczba pkt.	Miejsce
2011 Kruszwica	18	VI	27	III	45	IV
2012 Bled (Słowenia)	25	III	10	X-XI	35	IV-V
2013 Mińsk (Białoruś)	11	VII	20	V	31	V-VI
2014 Hazewinkel (Belgia)	9	VIII	10	VIII-IX	19	IX

Na czele punktacji łącznej tym razem znaleźli się Włosi przed Rumunami. Obie te reprezentacje we wszystkich czterech rozegranych dotychczas Mistrzostwach Europy Juniorów zawsze zajmowali dwa pierwsze miejsca, zamieniając się jedynie systematycznie co drugi rok przewodnictwem. W 2011 i 2013 wygrywali Rumuni przed Włochami, a w 2012 i 2014 wygrywali Włosi przed Rumunami. Łącznie miejsca w pierwszej ósemce w tym roku zajęły osady 23 państw, co oznacza, że ze względu na ilość państw biorących udział w mistrzostwach oraz obecność w finałach nieznacznie rośnie. W 2011 r. było - 20 państw, 2012 r. - 19, 2013 r. - 22, 2014 r. - 23 państwa.

W punktacji końcowej tegorocznych Mistrzostw Europy Juniorów polska reprezentacja utrzymała pozycję w pierwszej dziesiątce, ale były to jak widać z powyższych zestawień najłabsze z dotychczasowych mistrzostwa naszych juniorów, a jest to wynikiem stałego obniżania się poziomu szkolenia na podstawowym poziomie, słabego przygotowania ogólnego zawodniczek i zawodników trafiających do klubów wioślarskich, oraz zła selekcja i nabór do istniejących czterech Szkół Mistrzostwa Sportowego. Niestety pomimo starań nie spełnia swojej roli otwarty eksperymentalnie OSSM Gdańsk. Trzeba mieć nadzieję, że rozpoczęta kompleksowa reorganizacja selekcji i szkolenia w SMS-ach oraz na poziomie dawnego szkolenia tzw. kadr wojewódzkich spowoduje dopływ do reprezentacji bardziej wartościowych zawodniczek i zawodników, mających szersze perspektywy rozwoju, a ostatecznie awansu do kolejnych reprezentacji narodowych w wioślarstwie.

II. ORGANIZACJA WYJAZDU, POBYTU ORAZ STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY

Tor wioślarski Bloso w centrum sportowym w Hazewinkel jest ogólnie znany w świecie zarówno wioślarskim jak i kajakowym. Na nim odbywał się już szereg imprez najwyższej światowej rangi w wioślarstwie - Puchary Świata i Mistrzostwa Świata wszystkich kategorii wiekowych. Od znanego belgijskiego miasta Mechelen oddzielony jest jedynie kanałem i autostradą Antwerpia-Bruksela. Tor rozłożony jest na sztucznym akwenu odzyskanym z podmokłego naturalnego terenu, mającym jeden z brzegów uregulowany i wyrównany wzdłuż toru na całej długości 2300 metrów. Taka sama jest długość całego akwenu wodnego. Jest to ośrodek posiadający hangary na łodzie i spore zaplecze socjalno-sportowe i wykorzystywany oprócz Belgów także przez inne nacje przygotowujące się na nich do głównych imprez sezonu. W ostatnich latach dla przykładu stałym bywalcem jest reprezentacja Nowej Zelandii po przyjeździe do Europy.

Warunki pogodowe podczas tegorocznych mistrzostw były raczej neutralne z lekko zmiennym kierunkiem wiatru, ale sprawiedliwym dla wszystkich startujących osad. Generalnie przez cały czas pobytu panowała ciepła - słoneczna pogoda. Organizatorzy zapewнили wahadłowo kursujące autokary pomiędzy hotelami w Mechelen, Antwerpii i Brukseli. Śniadania ekipy miały zapewnione w swoich hotelach, natomiast obiady i kolacje serwowane w formie cateringu w stołówce na torze. Niestety wyżywienie na torze nie było najwyższej jakości.

Polska reprezentacja juniorów po siedmiodniowym zgrupowaniu w Centralnym Ośrodku Sportu w Wałczu na Mistrzostwa Europy udała się autokarem w środę po obiedzie na dwa dni przed rozpoczęciem mistrzostw. W połowie podróży zapewniono ekipie nocleg w hotelu sieci Best Western w Bonneberg w Niemczech. Na tor reprezentacja dotarła w czwartek w porze obiadowej. Ekipa została zakwaterowana w hotelu IBIS Airport przy lotnisku na obrzeżu Brukseli w odległości 22 km od toru wioślarskiego.

Na torze w trakcie pobytu reprezentacja miała własny, przywieziony z Polski namiot z pełnym wyposażeniem (krzesła, stoły, tablice informacyjne oraz zestaw do przygotowania ciepłych napojów). Dla trenerów do obserwacji wyścigów wzdłuż toru Związek zabezpieczył własne rowery. Dla zawodników dodatkowo zakupiono wodę mineralną do picia.

Po zakończeniu zawodów i spakowaniu sprzętu ekipa tym razem już bezpośrednio udała się w drogę powrotną do kraju.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY W HAZEWINKEL

W tegorocznych Mistrzostwach Europy nie było generalnie warunków panujących w torze wioślarskim w trakcie rozgrywania wyścigów do uzyskiwania rekordowych rezultatów. Najbliżej nich były osady uzyskujące najlepsze rezultaty w konkurencji czwórki podwójnej junierek (JW4x), dwójki podwójnej juniorów (JM2x) i dwójki bez sternika juniorów (JM2-). Dwa z tych rezultatów rekordowych, w JW4x i JM2- zostały uzyskane w ubiegłym roku. Zdecydowanie najślabszy rezultat, bo aż o ponad 21 sekund gorszy od najlepszego światowego rezultatu wśród juniorów, na mistrzostwach w Hazewinkel uzyskano w czwórce bez sterniczki junierek (JW4-). Drugą największą różnicę do najlepszego rezultatu na świecie miała dwójka bez sterniczki junierek (JW2-). Stąd wniosek, że w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów poziom osad startujących w wioślach długich junierek był najniższy ze wszystkich grup treningowych.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Europy do najlepszego światowego rezultatu konkurencji w juniorach		
1	JW4x	3.49 sek.
2	JM2x	3.83
3	JM2-	5.95
4	JM4-	6.54
5	JM1x	6.81
6	JW8+	7.49
7	JM4+	8.44
8	JM4x	10.05
9	JW1x	12.03
10	JW2x	12.66
11	JM8+	12.85
12	JW2-	13.81
13	JW4-	21.54

Wśród siedmiu polskich osad juniorskich startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy zdecydowanym liderem była dwójka chłopców. Zdobywając wspólnie z dwójką litewską brązowy medal osiągnęła swój najlepszy rezultat gorszy od najgroźniejszych konkurentów tylko o 3,99 sek. Z drugiej strony zdecydowanie najślabszą załogą była dwójka podwójna dziewcząt, która swój najlepszy rezultat osiągnęła w przedbiegu, ale był on aż o ponad 30 sekund słabszy od najlepszego rezultatu osiągniętego w tej konkurencji w tych mistrzostwach.

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji w tych mistrzostwach		
1	JM2x	3.99 sek.
2	JW2-	10.8
3	JM4x	15.39
4	JM4-	17.4
5	JW4-	18.8
6	JM2-	23.09
7	JW2x	31.64

Słabe rezultaty na tegorocznych Mistrzostwach Europy, jak wynika z powyższego zestawienia, osiągnęła także polska dwójka bez sternika chłopców, będąc przy tym przez cały sezon zdecydowanie najlepszą polską dwójką we wszystkich regatach krajowych.

Zestawienie najlepszych rezultatów w poszczególnych konkurencjach, oraz osady, które je osiągnęły oraz etap mistrzostw, na którym zostały uzyskane i podobnie najlepsze rezultaty polskich osad zostały zestawione w poniższej tabeli.

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok uzyskania	Najlepszy wynik w ME w Hazewinkel i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
JM4+	6:12.44	1990	6:20.88 Finał	UKR	-	UKR	6:20.88	-
JW2-	7:16.58	2001	7:30.39 Finał A	ROU	7:41.19 Finał A	ROU	7:30.39	7:41.19 Finał A
JM2-	6:35.22	2013	6:41.17 Finał A	ROU	7:04.26 Półfinał	ROU	6:41.17	7:10.24 Finał B
JW4-	6:42.46	2012	7:04.00 Finał A	ITA	7:22.08 Finał A	ITA	7:04.00	7:22.08 Finał A
JM4-	6:01.32	2013	6:07.86 Finał A	ROU	6:25.26 Finał A	ROU	6:07.86	6:25.26 Finał A
JW1x	7:39.61	2000	7:51.64 Finał A	BLR	-	BLR	7:51.64	-
JM1x	6:55.91	1995	7:02.72 Finał A	AZE	-	AZE	7:02.72	-
JW2x	7:00.15	2000	7:12.81 Finał A	ROU	7:44.45 Przedbieg	ROU	7:12.81	7:44.69
JM2x	6:19.40	2000	6:23.23 Finał A	GER	6:27.22 Finał A	GER	6:23.23	6:27.22 Finał A
JW4x	6:30.52	2013	6:34.01 Finał A	ROU	-	ROU	6:34.01	-
JM4x	5:50.39	2000	6:00.44 Finał A	ITA	6:15.83 Półfinał	ITA	6:00.44	6:19.56 Finał B
JW8+	6:13.81	2000	6:21.30 Finał	ROU	-	ROU	6:21.30	-
JM8+	5:35.43	2000	5:48.28 Finał A	FRA	-	FRA	5:48.28	-

W pięciu z trzynastu rozegranych konkurencji w finałach o tytule Mistrza Europy zdecydowała minimalna różnica na mecie niespełna jednej sekundy. W czwórce bez sterniczki tylko wielokrotne powiększenie fotokomórki pozwoliło wyłonić zwycięzcę i różnicę oceniono na 1 setną sekundy. W czwórce podwójnej juniorów różnica na mecie wyniosła jedną dziesiątą, a walki o brązowy medal w dwójkach podwójnych juniorów w ogóle nie można było rozstrzygnąć i przyznano dwa równorzędne medale - Polsce i Litwie. Najbardziej zdecydowanie swój prymat na mecie udowodniły rumuńskie osady dziewcząt w dwójce bez sterniczki, czwórce podwójnej i ósemce oraz bułgarski skifista startujący w barwach Azerbejdżanu Borys Yotov. Te osady uzyskały na mecie przewagę nad srebrnymi medalistami od 5,76 do 6,43 sekundy.

Najbardziej wyrównanymi finałami i to zarówno w strefie medalowej jak i w całym finale były ósemki i czwórki podwójne juniorów. W tych konkurencjach trzy pierwsze załogi wpływały na metę w niespełna 1,5 sek., a pięć pierwszych w niecałe 4,5 sek. Zdecydowanie najbardziej „rozciągniętymi” finałami, czyli największe różnice w poziomie były w trzech kobiecych konkurencjach: dwójkach podwójnych, dwójkach bez sterniczki i czwórkach bez sterniczki. Aż w trzech z trzynastu rozgrywanych konkurencji nie było pełnej obsady finałowej sześciu załóg. Wszystkie trzy konkurencje to załogi długowiosłowe, co niewątpliwie jest odbiciem systemu szkolenia wielu państw zachodnioeuropejskich, gdzie na tym etapie stawia się główny akcent na szkolenie techniczne i prawidłowy rozwój symetryczny młodego człowieka. Szkolenie w krótkich wiosłach na tym etapie pozwala także na sprawniejszą organizację procesu treningowego na wodzie. Poza tym wśród tych trzech konkurencji dwie (JM4+ i JW4-) są konkurencjami wycofanymi od 1996 roku z programu Igrzysk Olimpijskich, stając się przez to mniej popularnymi do uprawiania w wielu krajach.

Kolejność konkurencji wg różnicy czasów w finałach pomiędzy miejscami											
Różnica czasu I-II			Różnica czasu I-III			Różnica czasu I-V			Różnica czasu I-VI		
1	JW4-	0.01	1	JM4x	0.98	1	JM8+	4.22	1	JM8+	5.60
2	JM4x	0.10	2	JM8+	1.42	2	JM4x	4.39	2	JM4x	7.93
3	JM8+	0.74	3	JW1x	2.75	3	JM4+	5.39 (do ost. IV osady)	3	JW1x	12.70
4	JW2x	0.90	4	JW2x	3.84	4	JM2-	10.11	4	JM2-	14.20
5	JM2-	0.98	5	JM2x	3.99	5	JM2x	10.36	5	JW4x	17.10
6	JM2x	1.60	6	JW4-	4.26	6	JW1x	10.46	6	JM4-	14.40
7	JW1x	1.94	7	JM2-	4.27	7	JM4-	10.69	7	JM1x	18.50
8	JM4-	3.29	8	JM4+	5.06	8	JW8+	11.57 (do ost. IV osady)	8	JM2x	19.47
9	JM4+	3.76	9	JM4-	5.48	9	JW4x	14.14	9	JW2x	26.32
10	JW4x	5.76	10	JW8+	6.37	10	JM1x	15.05	10	JW2-	28.40
11	JW8+	5.94	11	JW2-	7.25	11	JW2x	15.75			
12	JM1x	6.37	12	JM1x	8.07	12	JW2-	16.11			
13	JW2-	6.43	13	JW4x	8.23	13	JW4-	18.08 (do ost. V osady)			

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Ryszard Krzykawski

Lekarz

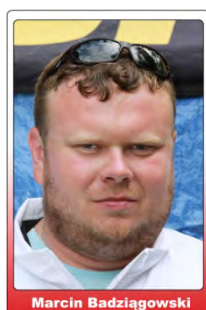
Artur Jankowiak

Trener główny kadry juniorów

Adam Korol

Trener JM4x

Marcin Badziągowski

Trener JM2- i JM4-

Mirosław Rewers

Trener JW2x i JM2x

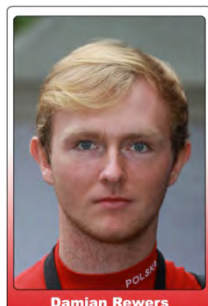
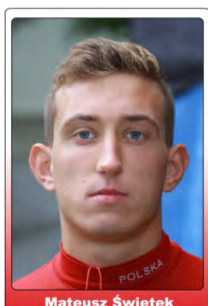

Iwona Wójcik-Pietruszka

Trenerka JW2-

I. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM2x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Świątek Mateusz	1996	KW04/SMS Poznań
Rewers Damian	1996	KW04/SMS Poznań

Trener klubowy:
Miroslaw Rewers

Trener prowadzący w reprezentacji:
Miroslaw Rewers

Prognoza wyniku: Finał A
Ostateczny wynik: brązowy medal

Do tej konkurencji zgłoszono 22 dwójki - największą ze wszystkich ilość osad. System eliminacji FISA przewiduje w takim przypadku rozegranie czterech przedbiegów, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do jednego z dwóch półfinałów, a następnie cztery repasaże. Z repasaży po dwie pierwsze dwójki uzupełniały stawkę półfinałową. Z dwóch sześciuosadowych półfinałów trzy pierwsze osady zdobywały awans do finału A.

Polskę w tej konkurencji reprezentowała dwójka, która powstała z zestawienia czołowych zawodników konsultacji przeprowadzonych w COS-OPO Wałcz na początku sezonu w kategorii wioseł krótkich. Przedowali we wszystkiego rodzaju testach sprawnościowych. Posiadają bardzo dobre parametry somatyczne, niezbędne w wioślarstwie do osiągnięcia wyników na najwyższym poziomie - wysoki wzrost i smukła budowa ciała oraz dobre wyniki fizjologicznych badań wydolnościowych. Obydwaj zawodnicy dominowali także w wyścigach indywidualnych na skifach oraz w dwójce na krajowych regatach kontrolnych. Pochodzą z jednego klubu, będąc przy tym uczniami Szkoły Mistrzostwa Sportowego w Poznaniu, co ułatwiało im trening wspólny w osadzie. Mają także doświadczenie w startach międzynarodowych. Osada w tym składzie dwukrotnie zwyciężyła w ubiegłorocznym Pucharze Bałtyku (na 500m i 2000m). Ponadto D. Rewers startował na jedynce w ubiegłorocznych międzynarodowych regatach Coupe de la Jeunesse, natomiast M. Świątek był uczestnikiem ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w czwórce podwójnej.

Przed wyjazdem na Mistrzostwa Europy załoga prezentowała wysoki poziom sportowy podczas przejazdów na odcinkach kontrolnych.

W przedbiegach trafili do jednego wyścigu, jak się później okazało, z najlepszą osadą tej konkurencji - Niemcami i pomimo ambitnej postawy do półmetka (strata do Niemców po 500m 0,53 sek. i po 1000m 1,93 sek.) w drugiej połowie nieco osłabli, zajmując drugie miejsce ze stratą na mecie 4,28 sek. Osiągnęli drugi czas ze wszystkich startujących dwójek, ale musieli swoich szans awansu szukać w repasażach.

W repasażu odnieśli zasłużone zwycięstwo, prowadząc wyścig od startu do mety przed Bułgarami, z którymi wspólnie awansowali do fazy półfinałowej. Uzyskali drugi czas czterech repasaży. Najlepszy mieli niespodziewanie Litwini, ale w różnicy 2 sekund straty do polskiej dwójki znaleźli się jeszcze Francuzi, Białorusini i Węgrzy. Zapowiadała się więc ostra walka w półfinałach, tym bardziej, że Polacy trafili w nich powtórnie na Niemców i zwycięzców innego przedbiegu - Serbów oraz wspomniane dwójki z Francji i Białorusi.

Jednak w półfinale osada popłynęła dobry wyścig, od startu do mety plasując się na drugiej pozycji za Niemcami, ulegając im na mecie 2,72 sek., a o 0,54 sek. przed Francuzami. Pozostałe dwójki praktycznie nie liczyły się w walce w tym biegu. Polska dwójka uzyskała wprawdzie trzeci rezultat półfinałów, ale drudzy w następnym półfinale Litwini mieli gorszy czas jedynie o 0,09 sek. Pozostała więc nadzieja, ale i obawa przed wyścigiem finałowym, tym bardziej, że we wszystkich wyścigach dwójka Rewers-Świętek po dobrym początku wyraźnie traciła skuteczność na finiszu. Spowodowane to było głównie błędami w technice wiosłowania na ugięte ręce.

W wyścigu finałowym po bardzo dobrym starcie i pierwszej połowie dystansu, zawodnicy wyraźnie wytracali przewagę uzyskaną nad przeciwnikami. Po 500m byli drudzy, ale tylko 0,21 sek. za rewelacyjnymi Niemcami. Na półmetku również drudzy ze stratą 0,8 sek., ale z przewagą 2,2 sek. nad trzecimi w tym momencie Włochami. Niestety i w tym wyścigu powtórzył się scenariusz poprzednich biegów. Czasy trzeciej i czwartej pięćsetki Polacy mieli czwarte z kolei w całej stawce. Jeszcze na 500m przed metą byli wprawdzie na drugim miejscu, ale już tylko 1,14 sek. przed Włochami. Nieomal całkowitą stratą szans medalowych mógł zakończyć się finisz tego wyścigu, gdyż rewelacyjnie finiszujący Litwini wpadli na metę równo z Polakami na trzeciej pozycji i nawet wielokrotne odtwarzanie foto finiszu nie dało ostatecznego rozstrzygnięcia medalowego. Przyznano więc dwa brązowe medale za złotymi medalistami z Niemiec i srebrnymi z Włoch.

Polscy zawodnicy w całym regatach wykazali się bardzo dużą wolą walki, jednak na ostatnich metrach zmęczenie powodowało, że technika ulegała nie tylko deformacji, ale wręcz degradacji.

Głównym zadaniem szkoleniowym po tych mistrzostwach jest przede wszystkim duża praca nad poprawą techniki wiosłowania na dużej intensywności wysiłku.

Pomimo uwag osadę należy pochwalić, bo przecież to ona zdobyła dla polskiej reprezentacji jedyny medal w tych Mistrzostwach Europy.

II. DWÓJKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW2-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Smyrak Karolina	1996	AZS AWF Kraków
Pilch Katarzyna	1997	UKS 1993 Kraków

Trenerka klubowa:

Iwona Wójcik-Pietruszka

Trenerka prowadząca w reprezentacji:

Iwona Wójcik-Pietruszka

Prognoza wyniku: Finał A

Ostateczny wynik: IV miejsce

Do konkurencji zgłosiło swoje osady 10 państw. System eliminacji przewiduje w tym wypadku rozegranie dwóch przedbiegów, z których po dwie pierwsze załogi bezpośrednio zdobywają awans do finału A. Pozostałe sześć osad walczy w repasażu o dwa pozostałe miejsca finałowe. W skład polskiej dwójki wchodziły dwie czołowe zawodniczki grupy wiosł długich w kraju. Obie znalazły się w czołówce jesiennych i wiosennych konsultacji w testach ogólnorozwojowych i sprawdzianach specjalistycznych. Obie zawodniczki mają niezłe warunki fizyczne oraz poprawną technikę wiosłowania. Mają także już doświadczenie w startach międzynarodowych wśród juniorek. K. Smyrak startowała w ubiegłym roku w Mistrzostwach Świata w czwórce bez sterniczki, która zajęła dobre czwarte miejsce. Natomiast o rok młodsza K. Pilch startowała w ubiegłorocznych regatach Coupe de la Jeunesse w dwójce podwójnej, zajmującej II i IV miejsce. Obie też startowały w ubiegłorocznym jesiennym Pucharze Bałtyku. K. Smyrak w jedynce, a K. Pilch w czwórce podwójnej. W tym sezonie w regatach kontrolnych w Poznaniu wyraźnie odbiegały poziomem sportowym na wodzie od rówieśniczek w konkurencji dwójki bez sterniczki. Potwierdziły swój poziom sportowy na pierwszych regatach międzynarodowych na początku maja w Monachium, zajmując trzecie miejsce pierwszego dnia w biegu kwalifikowanym i wygrywając drugiego dnia jeden z wyścigów równoległych. W przejazdach kontrolnych na zgrupowaniu poprzedzającym Mistrzostwa Europy w Wałczu także wykazały swoją przewagę nad pozostałymi osadami w kategorii juniorek.

W przedbiegach Mistrzostw Europy w pierwszym swoim starcie zawodniczki odniosły bezapelacyjnie zwycięstwo, pokonując drugą na mecie dwójkę Białorusi, aż o 12,90 sek., mając przy tym w tym wyścigu najlepsze czasy trzech z czterech odcinków 500m. Był to

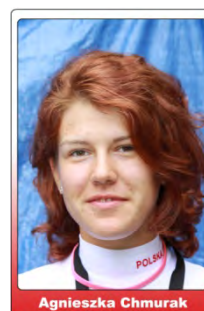
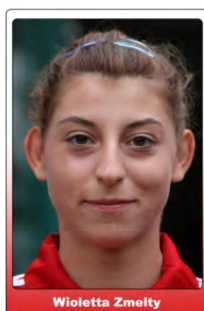
jednak czwarty dopiero czas obu przedbiegów, gdyż drugi wyścig był zdecydowanie szybszy.

W wyścigu finałowym polska dwójka postawiła na zdecydowany atak od startu, prowadząc stawce po 500m i zajmując drugie miejsce na półmetku. Niestety ten atak i prowadzenie po starcie z ubiegłorocznymi Mistrzyniami Europy - Rumunkami kosztował Polki zbyt wiele sił, gdyż od półmetka zaczęły wyraźnie słabnąć. Wraz z utratą wytrzymałości także technika wiosłowania ulegała deformacji. Przegrały na mecie nie tylko z Rumunkami, ale także płynącymi od połowy dystansu na drugiej pozycji Włoszkami i bardzo ambitnie finiszującymi Niemkami. Można powiedzieć, że zajęły „pewne” czwarte miejsce, bo straciły do brązowego medalu 3,55 sek., ale miały też na mecie przewagę nad piątą dwójką Ukrainek 5,31 sek., pozostawiając przy tym spory niedosyt trenerów. Zawodniczkom nie można odmówić ogromnej woli walki i ambicji, ale chyba taktyka na ten wyścig była dobrana niezbyt trafnie, gdyż przerastała ich możliwości.

Zawodniczki zrealizowały prognozę wynikową. W przyszłości należy w przyszłości zdecydowanie kontynuować pracę nad skutecznością wiosłowania na maksymalnych obciążeniach. Konieczne też jest podniesienie poziomu siły indywidualnej obu zawodniczek.

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW4-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Dziamara Adrianna	1996	UKS Ateny/SMS Wałcz
Zmety Wioletta	1997	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Śliwińska Joanna	1996	MKS Dwójka Warszawa
Chmurak Agnieszka	1996	UKS Ateny/SMS Wałcz

Trenerzy klubowi:

- Jacek Błoch - UKS Ateny/SMS Wałcz
- Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.
- Andrzej Durjasz - MKS Dwójka Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jacek Błoch

Prognoza wyniku: IV-V miejsce

Ostateczny wynik: V miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono tylko pięć osad. W związku z tym w przeddzień finałów, w sobotę rozegrano wyścig o kolejność ustawienia załóg na torach w wyścigu finałowym.

Po dobrym wyniku zawodniczek polskiej reprezentacji w tej konkurencji w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorek, gdzie czwórka bez sterniczki zajęła IV miejsce postanowiono zbudować na podobnych zasadach również osadę w tym sezonie. Podstawę stanowiły zawodniczki Szkoły Mistrzostwa Sportowego w Wałczu, Adrianna Działamara i Agnieszka Chmurak, które zajęły trzecie i czwarte miejsce za zawodniczkami dwójki bez sterniczki w rankingu stworzonym w podsumowaniu testów i sprawdzianów przeprowadzonych w okresie przygotowawczym. Obie zawodniczki wiosłowały także w ubiegłorocznych regatach Coupe de la Jeunesse w składzie czwórki bez sterniczki, zajmując tam dwukrotnie piąte miejsce. Wygrały w dwójce bez sterniczki ubiegłoroczne Centralne Kontrolne Regaty Jesienne w Poznaniu. Natomiast w tegorocznych Wiosennych Kontrolnych Regatach Wiosennych w Poznaniu ze względu na zatrucie pokarmowe wystartowały tylko raz w dwójce, zajmując drugie miejsce, nie mogąc zaprezentować pełni swoich możliwości. Pozostałe dwie zawodniczki w czwórce to czołowe juniorki wioseł krótkich, które jeszcze na początku sezonu startowały w konkurencji jedynek.

Joanna Śliwińska zajęła trzecie miejsce w rankingu Centralnych Kwalifikacyjnych Regat Otwarcia Sezonu w Poznaniu, a Wioletta Zmety wygrała pierwsze w tym roku Centralne Wiosenne Regaty Długodystansowe w Warszawie. Biorąc pod uwagę to alternatywne działanie, zmianę rodzaju wiosła, które w wioślarstwie międzynarodowym jest rzeczą oczywistą, przekładając na realia krajowe okazało się tym projektem nieudanym. Brak uniwersalności zawodniczek połączony z ich przeciętną wydolnością spowodował, że załoga nie osiągnęła wymaganego poziomu sportowego. Jeszcze wyścig o tory dawał jakąś nadzieję. Polska czwórka zajęła w nim IV miejsce ze stratą 11,90 sek. do zwyciężskich Francuzek, ale 5,46 sek. do brązowego medalu.

Jednak wyścig finałowy rozwiął wszystkim wszelkie nadzieje. Przegrana 18,08 sek. i piąte – ostatnie miejsce dawało Polkom największą różnicę do pierwszej osady ze wszystkich rozgrywanych w Mistrzostwach Europy konkurencji.

Trzeba przy tym zaznaczyć, że to akurat czwórki bez sterniczki w tegorocznych Mistrzostwach Europy prezentowały najniższy poziom sportowy. Polska czwórka w wyścigu finałowym w ogóle nie istniała płynąc od startu do mety na ostatniej pozycji, powiększając jedynie straty na kolejnych kontrolnych odcinkach pomiarowych, które wynosiły 3,78 – 8,85 – 13,87 – 18,08 sek. Polki przegrały także 10,25 sek. z czwartymi Rosjankami, z którymi poprzedniego dnia w wyścigu o tory zwyciężyły. Możliwe, że zbyt krótki okres wspólnego szkolenia nie przyniósł spodziewanych rezultatów, a brak skuteczności wiosłowania na wysokim tempie oraz słabe przygotowanie siłowo-wydolnościowe obnażył braki techniczne załogi. Wydaje się, że dalsza kontynuacja przygotowań tej osady w takim eksperymentalnym zestawieniu nie ma perspektyw zajęcia przyzwoitego miejsca w Mistrzostwach Świata. Osada szczęśliwie zmieściła się w zakresie prognozowanych miejsc, ale to tylko dzięki słabej obsadzie tej konkurencji.

IV. CZWÓRKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM4-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Kamiński Kamil	1996	PTW/SMS Płock
Szczepański Piotr	1996	PTW/SMS Płock
Kranc Krzysztof	1996	AZS UMK Energa/SMS Toruń
Rzuchowski Szymon	1996	AZS UMK Energa/SMS Toruń

Trenerzy klubowi:

- Sałkowski Piotr - PTW Płock
- Lisewski Tomasz - AZS UMK Energa Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: VI miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 12 załóg. System eliminacji przewidywał rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finałów A, a następnie dwóch repasaży, z których z kolei dwie pierwsze łódki uzupełniały stawkę sześciu finalistów.

Polskę w tej konkurencji reprezentowała czwórka złożona z zawodników – uczniów dwóch Szkół Mistrzostwa Sportowego w Płocku i w Toruniu. Na zgrupowaniu przygotowawczym w COS-OPO Wałcz dokonano jeszcze próby wyłonienia mocniejszego składu, włączając do niej jeszcze dwójkę młodszego rocznika z SMS-u Płock (K. Krysiński – I. Smoliński). Ostatecznie wyłoniony skład ma bardzo dobre parametry somatyczne. Dwaj zawodnicy: P. Szczepański i K. Kamiński mają już doświadczenie w startach międzynarodowych. Obydwaj wchodzili z różnymi partnerami w składy czwórek reprezentujących nasze wioślarstwo w ubiegłorocznych regatach Coupe de la Jeunesse i Pucharze Bałtyku.

W tej grupie wioseł długich wśród juniorów jest kilku zawodników o bardzo zbliżonym poziomie sportowym, jednak indywidualne nawyki techniczne wyniesione z macierzystych klubów nie pozwalają im wspólnie skutecznie wiosłować. Nawet zawodnicy trenowani w Szkołach Mistrzostwa Sportowego, którzy mają większe możliwości treningowe od swoich rówieśników w kraju mają błędy szkoleniu

technicznym, które trzeba dopiero eliminować na zgrupowaniach centralnych zamiast skupiać się na budowaniu formy startowej. Przecież zawodnicy Szkół Mistrzostwa Sportowego powinni brylować w rywalizacji krajowej, a nie ulegać osadzie klubowej. Kolejny raz potwierdza się reguła, że skoro w regatach krajowych kilka dwójek przypląwa blisko siebie na metę to z pewnością starty międzynarodowe negatywnie i surowo zweryfikują miejsce polskiej osady w rywalizacji z innymi reprezentacjami.

Start polskiej czwórki w przedbiegu Mistrzostw Europy Juniorów był całkowicie nieudany. Osada wprawdzie podjęła walkę na początku dystansu, zajmując po 500m drugą pozycję ze stratą 0,22 sek. i jeszcze na półmetku oraz 500m przed metą Polacy znajdowali się na trzecim miejscu, ulegając prowadzącym Chorwatom kolejno 2,26 i 3,23 sek. Widać jednak było, że wyraźnie tracą siły, a zatem i animusz do walki. Na mecie ulegli Chorwatom 7,24 sek., osiągając dopiero siódmy czas obu przedbiegów.

Po wnikliwej analizie wyników obu przedbiegów i układu rozlosowanych repasaży wynikało, że pomimo słabszego pierwszego startu osada ma szansę zakwalifikowania się do ostatecznej rozgrywki o medale w finale A.

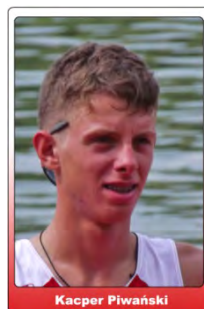
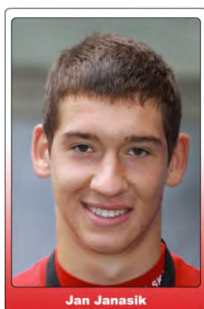
Potwierdził to wyścig repasażowy, który był dla nich bardzo udany. Rozegrali go dobrze taktycznie i o dziwo najgroźniejszym rywalem okazali się Czesi, a nie jak się spodziewano po przedbiegach Duńczycy. Polacy rozpoczęli spokojnie na równi z Czechami po pierwszych 500 metrach, aby w środku dystansu zdecydowanie przejąć inicjatywę. Na 500m przed metą uzyskali przewagę 3,5 sek. nad przeciwnikiem i w związku z tym nie musieli na finiszu obawiać się ambitnie finiszujących Czechów. Wydawało się, że ten wyścig repasażowy dawał podstawy do realnej dywagacji o dobrym miejscu finałowym, choć ostatecznie uzyskany rezultat był dopiero trzecim wśród czterech awansujących do finału z repasaży osad.

Niestety najważniejszy bieg finałowy został znowuż oddany całkowicie bez walki. Załoga miała wszystkie pięćsetki najslabsze z całej finałowej stawki osad. Przegrana 17,40 sek. do zwycięskich Rumunów i 6,71 sek. do przedostatnich Szwajcarów mówi sama za siebie. Trzeba też dodać, że żadna z osad, z którymi rywalizowała polska czwórka po drodze nie zdobyła medalu, czyli były osadami słabszymi.

W naszej czwórce brakowało pełnej determinacji i desperacji, która stawiałaby ich rywalizację sportową na wyższym poziomie. Sukcesy na arenie krajowej nie nauczyły jeszcze tych zawodników konieczności walki do końca od pierwszych do ostatnich metrów w torze, ani tego, że w każdym biegu trzeba dać z siebie wszystko co zostało wytrenowane na treningach. Osada osiągnęła wprawdzie miejsce z zakresu prognozowanych, jednak po dobrym wyścigu repasażowym pozostawał pewien niedosyt.

V. CZWÓRKA PODWÓJNA JUNIORÓW JM4x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Janasik Jan	1996	KW04 Poznań
Leszczyński Filip	1996	Wisła Grudziądz
Piwański Kacper	1996	Lotto Bydgoscia
Przekopski Patryk	1996	MOS Ełk

Trenerzy klubowi:

- Sławomir Skorupa - MOS Ełk
- Mirosław Rewers - KW04 Poznań
- Krzysztof Zieliński - Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Adam Korol

Prognoza wyniku: VII-VIII miejsce

Ostateczny wynik: VIII miejsce

Do konkurencji zgłoszono 14 czwórek. System eliminacji międzynarodowej federacji wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad przewiduje rozegranie trzech przedbiegów, z których po trzy pierwsze załogi zdobywają bezpośredni awans do dwóch półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze załogi uzupełniają półfinałową dwunastkę załóg. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady tworzą finał A, a pozostałe finał B.

W składzie polskiej czwórki wiosłowało czterech zawodników z czołówki rankingu w kategorii wioseł krótkich juniorów po Centralnych Kwalifikacyjnych Regatach Otwarcia Sezonu, rozegranych w końcu kwietnia w Poznaniu. Wszyscy zawodnicy należeli także do grupy najlepszych zawodników sklasyfikowanych po konsultacjach ogólnorozwojowych, sprawdzianach i testach podsumowujących okres przygotowawczy. Większość zawodników kandydujących do składu czwórki miała za sobą starty w ubiegłorocznych imprezach międzynarodowych, Mistrzostwach Europy i Świata, Coupe de la Jeunesse oraz Pucharze Bałtyku. Ostatecznie skład czwórki został wyłoniony na podstawie przejazdów kontrolnych na zgrupowaniu w COS-OPO w Wałczu przed Mistrzostwami Europy. Podobnie jak w przypadku dwójek bez sternika, tak i w jedynkach potwierdziła

się reguła, która mówi, że skoro w regatach krajowych kilku zawodników przytępywa na metę blisko siebie to starty międzynarodowe surowo później weryfikują miejsce naszej osady w rywalizacji z innymi reprezentacjami.

W przedbiegach Mistrzostw Europy w Hazewinkel polska czwórka w stawce pięciu osad zajęła dopiero czwarte miejsce, nie kwalifikując się tym samym bezpośrednio do półfinału i swoich kolejnych szans musiała szukać w jednym uzupełniającym repasażu. Był to generalnie słaby start tej osady. Od startu do mety ani przez chwilę nie zagrażali osadom płynącym na trzech pierwszych, premiowanych awansem do półfinału miejscach. Uzyskali 10 rezultat wśród czternastu startujących czwórek. W repasażu wśród pięciu najslabszych osad konkurencji tych mistrzostw polska czwórka okazała się najlepsza. Po niezbyt udanym starcie odrobili niewielkie straty na drugiej pięćsetce i dalej przewodzili stawce aż do mety. W tym wyścigu polscy zawodnicy oprócz pierwszej pozostałe pięćsetki mieli najlepsze.

Niestety w półfinale znowuż nie liczyli się w stawce walczących o miejsca premiowane awansem do finału. Od startu do mety wiosłowali daleko na piątej pozycji, a czas uzyskany na mecie nie dawałby szans na awans także w drugim półfinale, a ich miejsce byłoby identyczne. Był to dziewiąty rezultat obu półfinałów, czyli dopiero trzeci wśród osad pozostających w finale B.

Wyścig finału B rozegrał się zgodnie z czasami półfinałów. Wygrali Czesi, posiadacze zdecydowanie najlepszego rezultatu w półfinałach, natomiast Polakom dzięki niezłej postawie w środkowej części wyścigu udało się odrobić 1,5 sek. stratę z półfinałów do Litwinów i zamiast dziewiątego zająć ósme miejsce.

Praktycznie dopiero w tym wyścigu osada próbowała realizować postawione przez trenerów jej zadania. Wykazała ogromną wolę walki i reagowała na to co dzieje się w torze.

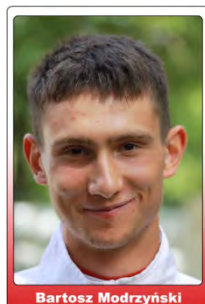
W ocenie jej startu trzeba podkreślić, że brakuje w niej szlakowego, pomimo wielu różnych prób. Brakuje także dokładności pracy pióra w wodzie i mocy przeciągnięcia.

Po tych mistrzostwach skład załogi nadal musi być otwarty i musi ulec wzmocnieniu. Podstawą doboru do osady zawodników muszą być parametry fizjologiczne, a nie wyniki wyścigów indywidualnych na jedynkach.

Pomimo wszystko czwórka podwójna juniorów zmieściła się w zakresie prognozowanych dla niej miejsc przed Mistrzostwami Europy.

VI. DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM2-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Jankowski Jakub	1996	BTW Bydgoszcz
Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz

Trener klubowy:

Marcin Badziągowski

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wyniku: Finał A

Ostateczny wynik: X miejsce

W konkurencji wystartowało 16 dwójek. Według systemu rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady uzupełniały 12 osadową stawkę. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze tworzyły finał A, a pozostałe finał B.

Reprezentantów Polski stanowiła bezsprzecznie najlepsza ostatnio dwójka w kraju, która wygrała kolejno Jesienne Kontrolne Regaty w ubiegłym roku w Poznaniu, Centralne Kontrolne Regaty Długodystansowe w Warszawie i Centralne Kwalifikacyjne Regaty Otwarcia Sezonu w Poznaniu. Obaj zawodnicy są z międzynarodowym stażem startowym, gdyż uczestniczyli w ubiegłym roku zarówno w regatach Coupe de la Jeunesse, jak i w Pucharze Bałtyku. W tym sezonie w wiosennych regatach międzynarodowych w Monachium wiosłowali w czwórce bez sternika, ale bez większego powodzenia, zajmując trzecie miejsce w finale C.

Obaj zawodnicy mają bardzo dobre warunki fizyczne do uprawiania wioślarstwa na najwyższym poziomie. Podjęto więc próbę sprawdzenia ich poziomu międzynarodowego w ich konkurencji - dwójce bez sternika. Jednak ta próba okazała się dla nich zbyt wymagająca i za trudna, choć początek Mistrzostw Europy był bardzo obiecujący. W przedbiegu zajęli drugie miejsce, wprawdzie z dopiero ósmym czasem bezwzględnym, ale po wyrównanej walce z późniejszymi finalistami - Szwajcarami i bezpośrednio awansowali do fazy półfinałowej. Jednak w półfinale tylko do półmetka nawiązywali walkę o awans do finału. Ich strata na półmetku do trzeciego miejsca wynosiła wprawdzie zaledwie 0,5 sekundy, ale od tego momentu zabrakło im chyba

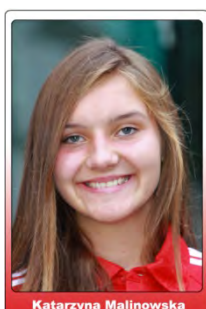
wytrzymałości startowej. Czasy dwóch kolejnych pięćsetek mieli już piąty i szósty z całej sześciuosobowej stawki. Na mecie ulegli zwycięskim Włochom aż o 12,89 sek., a do awansu, czyli trzeciego miejsca zabrakło 3,74 sekundy. Awansujące z tego półfinału dwójki zajęły ostatecznie w finale A drugie, czwarte i szóste miejsce. Polacy osiągnęli dziewiąty rezultat obu półfinałów. Już na tym etapie była to ich indywidualna porażka. Wypłynęli na finał B całkowicie załamani i rozkojarzeni, bez wiary we własne możliwości. Wystartowali fatalnie, zajmując na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu po kolejnych pięćsetkach piąte, szóste i szóste miejsce. Dopiero na ostatniej jakby się obudzili i rozpoczęli walkę o lepszą ostateczną pozycję. Zdecydowanie podnieśli tempo wiosłowania, co przy słabnących przeciwnikach pozwoliło im nawet zająć czwarte miejsce ze stratą 8,61 sek. do zwycięzcy. Osiągnęli drugi czas ostatnich 500m i właściwie to trudno powiedzieć co było przyczyną takiego ich startu.

W tych mistrzostwach zawodnicy mający wszystkie predyspozycje do wiosłowania na wysokim poziomie, są nieźle wyszkoleni technicznie, są najlepszą dwójką w kraju, wygrywająca po kolei wszystkie regaty, ze stażem i obyciem w regatach międzynarodowych, a tu wynik daleki od oczekiwań.

Osada nie zrealizowała zadania wynikowego nakreślonego prognozą. Trenerzy muszą dokładnie przeanalizować ich przygotowania i zdecydować o ich dalszych startach. Czy w dwójce bez sternika, a może w czwórce bez sternika. Choć starty w regatach międzynarodowych w Monachium pokazały raczej słabość takiej osady z ich udziałem.

VII. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Malinowska Katarzyna	1997	Wisła Grudziądz
Świątek Magdalena	1996	KW04/SMS Poznań

Trenerzy klubowi:

Jakub Urban - Wisła Grudziądz
Mirosław Rewers - KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Mirosław Rewers

Prognoza wyniku: VI-IX miejsce

Ostateczny wynik: XVI miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 18 dwójek, a więc system eliminacji do finału był identyczny jak w przypadku męskiej dwójki bez sternika.

Polska dwójka składała się z dwóch najlepszych jedynkarek z Centralnych Kwalifikacyjnych Regatach Otwarcia Sezonu w Poznaniu. Zawodniczki potwierdziły swój indywidualny prymat krajowy, zajmując pierwsze i drugie miejsce, a różnica między nimi nie była duża, stąd też koncepcja aby powstała złożona z nich osada dwójki podwójnej. Obydwie zawodniczki mają warunki fizyczne predysponujące je bardziej do kategorii wagi lekkiej niż otwartej. Po nieudanym debiucie międzynarodowym w regatach w Monachium postanowiono dać im drugą szansę, aby ostatecznie określić ich poziom na arenie międzynarodowej.

Startu w Mistrzostwach Europy zawodniczki również nie mogą zaliczyć do udanych. Była to jedyna polska załoga, która nie dostała się do półfinału. Chociaż zaznaczyć trzeba, że rywalizacja w tej konkurencji była duża. Nasza dwójka zajęła w swoim przedbiegu ostatnie - szóste miejsce ale osiągnięty rezultat był dziewiątym wśród trzech wyścigów eliminacyjnych. W repasażu zawodniczki wioślowały z dużą ambicją, jednak zajęły czwarte miejsce, a do wejścia do półfinału zabrakło aż 12 sekund. Tym razem był to dopiero dziewiąty rezultat obu repasaży. Niestety warunki fizyczne i fizjologiczne nie pozwoliły zająć wyższej lokaty. Ostatecznie wystartowały w finale C, zajmując w nim czwartą, a ostatecznie 16 lokatę. W finale C zawodniczki ambitnie próbowały walczyć o dobrą pozycję, zajmując kolejno drugie, a potem trzecie miejsce, jednak sił i możliwości zabrakło w końcówce.

Osada nie zrealizowała zadań wynikowych, i trudno o uzasadnienie celowości udziału tych zawodniczek w kolejnej imprezie międzynarodowej.

V. UWAGI I WNIOSKI

1. Tegoroczne Mistrzostwa Europy Juniorów były rekordowymi pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników, z rekordowej ilości biorących udział federacji.
2. Był to niestety najłabszy start polskich juniorów od kiedy rozpoczęto rozgrywanie Mistrzostw Europy Juniorów z uwagi na ilość zdobytych punktów, a identyczny jak w pierwszych mistrzostwach pod względem ilości i jakości medali.
3. Spośród siedmiu polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy pięć z nich zmieściła się w zakresie prognozowanych miejsc, choć w przypadku czwórki bez sterniczki junierek było ono ostatnim.
4. Poziom naszego wioślarstwa w rywalizacji krajowej nie jest niestety zbyt wysoki. Istnieje jednak proste przełożenie. Jeżeli w konkurencji krajowej znajduje się dwie lub kilka jednocześnie załóg na wyrównanym poziomie tzn., że ich wartość na arenie międzynarodowej nie jest zbyt duża.
5. Zawodniczki i zawodnicy Szkół Mistrzostwa Sportowego oraz OSSM muszą w rywalizacji krajowej nadawać ton, a nie przegrywać z osadami szkolonymi w klubach.
6. Poziom przygotowania technicznego junierek i juniorów w naszym kraju pozostawia wiele do życzenia, jednak skandaliczną sytuacją jest zróżnicowanie techniki wiosłowania w obrębie jednej Szkoły Mistrzostwa Sportowego, do tego stopnia, że uczniowie nie mogą skutecznie pływać w jednej osadzie.
7. Należy opracować ujednolicone założenia podstaw techniki wiosłowania w oparciu o wiedzę i doświadczenie najlepszych polskich trenerów i byłych zawodników, które bezwzględnie byłoby realizowane w SMS, OSSM i na zgrupowaniach szkoleniowych Kadry B.
8. Musi być więcej konsekwencji przy naborze i selekcji do SMS, OSSM i Kadry B, z uwzględnieniem teoretycznego wzorca - modelu wioślarza - przyszłego olimpijczyka.